

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wniosła w 2004 r. skargę do Komisji dotyczącą m. in. tego, że różne aspekty finansowania nowej elektrowni atomowej budowanej w Finlandii stanowią pomoc państwa i nie zostały notyfikowane. W 2006 r. Komisja podzieliła akta na dwie sprawy o numerach NN 62/A/2006 i NN 62/B/2006.

W niniejszej sprawie skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4963 wersja ostateczna, która dotyczy sprawy pomocy państwa NN 62/B/2006, w której Komisja stwierdziła, że linia kredytowa przyznana przez konsorcjum pięciu banków i pożyczka udzielona przez AB Svensk Exportkredit (SEK) nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Skarżąca twierdzi, że dokonany przez Komisję podział akt na dwie odrębne sprawy jest sprzeczny z prawem zarówno pod względem formalnym, jak i materialnym. Zdaniem skarżącej przyznanie linii kredytowej i pożyczki przy tak niskim oprocentowaniu było możliwe wyłącznie dzięki poręczeniu francuskiej agencji ubezpieczeń kredytów eksportowych COFACE. Aspekty pomocy państwa w związku z udziałem COFACE były jednak rozpatrywane w sprawie NN 62/A/2006. Skarżąca podnosi z tego powodu, że podział akt na dwie odrębne sprawy, w wyniku czego element poręczenia wypadł ze sprawy NN 62/B/2006, doprowadził Komisję do błędnej oceny, że przyznanie linii kredytowej i pożyczki SEK przy tak niskim oprocentowaniu nie może stanowić pomocy państwa już z tego powodu, że zaangażowane banki — zdaniem Komisji — stanowiły własność prywatną.

Ponadto skarżąca uważa, że — nawet nie uwzględniając poręczenia COFACE — linia kredytowa i pożyczka udzielona przez SEK stanowią pomoc państwa, ponieważ:

- nisko oprocentowanej linii kredytowej udzielono przy udziale banków BLB i BNP Paribas, które zdaniem skarżącej są bankami publicznymi, oraz
- pożyczka SEK udzielona została przez bank będący w 100 % własnością państwa przy oprocentowaniu poniżej warunków rynkowych.

W końcu skarżąca podnosi brak uzasadnienia i oczywisty błąd w ocenie.

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Altana Pharma AG (Konstancja, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 lutego 2007 r. w sprawie R 302/2005-4 i utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 26 stycznia 2005 r.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Altana Pharma AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PRAZOL” dla towarów należących do klasy 5, zgłoszenie nr 1 154 269

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołane się w sprzeciwie: skarżąca

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy słowny znak towarowy „PREZAL” dla towarów należących do klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza nie dokonała ogólnego porównania znaków towarowych z uwzględnieniem, wszystkich istotnych czynników.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2007 r. — Aventis Pharma przeciwko OHIM — Altana (PRAZOL)

(Sprawa T-95/07)

(2007/C 117/51)

Język, w którym została sporządzona skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aventis Pharma SA (Antony, Francja) (przedstawiciel: R. Gilbey, adwokat)

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2007 r. — Telecom Italia Media przeciwko Komisji

(Sprawa T-96/07)

(2007/C 117/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Telecom Italia Media S.p.A. (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: prof. F. Bassan oraz S. Venturini, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich